

چرا تشخیص سریع کرونا اهمیت دارد؟ / نجات جان میلیونها نفر با توسعه امکانات آزمایشگاهی

شیوع بیماری ها و موارد اضطراری راهی برای افزایش ضعف در سیستم های بهداشتی و تشخیص بیماری است.

شیوع بیماری ها و موارد اضطراری راهی برای افزایش ضعف در سیستم های بهداشتی و تشخیص بیماری است. وضعیت شیوع ویروس کرونا در کشورهای مختلف و الزام برای روشهای سریع تشخیصی بسیاری از آزمایشگاه ها و شرکت ها را وادار کرده است که گزینه های آزمایش سریع را انتخاب کنند و کیفیت کیت های موجود مورد بررسی قرار گرفته است. توافق جمعی و بین المللی نیز وجود دارد که تشخیص زودهنگام برای کنترل این بیماری جدید بسیار مهم است.

پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: شیوع بیماری ها و موارد اضطراری راهی برای افزایش ضعف در سیستم های بهداشتی و تشخیص بیماری است. وضعیت شیوع ویروس کرونا در کشورهای مختلف و الزام برای روشهای سریع تشخیصی بسیاری از آزمایشگاه ها و شرکت ها را وادار کرده است که گزینه های آزمایش سریع را انتخاب کنند و کیفیت کیت های موجود مورد بررسی قرار گرفته است. توافق جمعی و بین المللی نیز وجود دارد که تشخیص زودهنگام برای کنترل این بیماری جدید بسیار مهم است.

به گزارش سرویس خواندنی های انتخاب به نقل از فوربس، با وجود این که شرکت های پژوهشی و آزمایشگاهی در چین شیوع بیماری در تشخیص بیماری سرمایه گذاری می کنند ، وقتی سطح تهدید کاهش می یابد علاقه ای به حفظ آنها وجود ندارد. ما این موضوع را هنگام شیوع ابولا در غرب آفریقا دیدیم که منجر به افزایش تلاش های تحقیق و توسعه در زمینه تشخیص شد.

هنگامی که شیوع بیماری در جمهوری دموکراتیک کنگو پدید آمد ، آزمایشات بسیار کمی در دسترس بود. این خطری است که ممکن است با شیوع COVID-19 دوباره بروز کند. در حالی که اکنون تحقیقات بیشمار و تلاش زیادی برای توسعه محصول در حال انجام است ، آیا یکباره ترس و علاقه رسانه ها با کاهش موج اولیه بیماری ها از بین می روند؟

بدون شک ، تشخیص یکی از مؤلفه های اصلی یک استراتژی مهار شیوع موفقیت آمیز است ، و این امکان را می دهد که استراتژی های کنترل مبتنی بر شواهد را بدون تأخیر به منظور مهار شیوع بیماری ، به حداقل رساندن هزینه های پاسخگویی و نجات جان خود ، اجرا کنید. اما چرا ظرفیت تشخیصی فقط در هنگام وقوع بیماری و موارد اضطراری مورد بحث قرار می گیرد؟ جواب این است: غفلت.

جامعه جهانی بهداشت برای چندین دهه از تشخیص به موقع غفلت کرده است. به جای سرمایه گذاری در سیستم های تشخیصی و آزمایشگاهی ، تأکید بی رویه بر مدیریت تجربی برای سالها مورد توجه قرار گرفت. این نکته توضیح می دهد که چرا لیست داروهای ضروری در دهه 1970 تدوین شد ، اما لیست تشخیصی ضروری سالها بعد و در سال 2018 تدوین شد.

هنگامی که آزمایشات در کشورهای کم درآمد و ارتقاء یافت ، تمرکز بر آزمایشات سریع برای چند بیماری اولویت دار (مانند مالاریا و اچ آی وی) فراگیر بود. آزمایش سریع به عنوان تنها گزینه واقع بینانه برای کشورهای فقیر تصور می شد و هیچ تلاشی برای ساخت یا تقویت شبکه های آزمایشگاهی با متخصصان آموزش دیده آزمایشگاهی صورت نگرفت.

تشخیص سریع کرونا از اهمیت بالایی برخوردار است / لزوم آمادگی روشهای آزمایشگاهی برای موج های بعدی حملات ویروس

بهبود آزمایشگاه ها و تقویت سیستم های بهداشتی هنوز هم توسط بسیاری از دولت ها و اهدا کنندگان بسیار گران و دشوار تلقی می شود. این توضیح می دهد که چرا ما برای مدیریت شرایطی که هیچ آزمایش سریع ساده وجود ندارد ، تلاش می کنیم. این همچنین توضیح می دهد که چرا سیستم های بهداشتی با زیرساخت های آزمایشگاهی ضعیف نمی توانند شیوع بیماری را به سرعت تشخیص دهند و ارائه خدمات تشخیصی جامع که طیف گسترده تری از شرایط را شامل می شود وجود ندارد.

اهداف SDG همه کشورها را ملزم به تعهد خود برای تأمین پوشش سلامت جهانی (UHC) تا سال 2030 می‌داند. اما کشورها به شرط عدم وجود تعداد زیادی از افراد با شرایط قابل درمان، نمی‌توانند به UHC دست یابند. این در مطالعات مختلفی که امکان مراقبت ایجاد کرده‌اند، برای ارزیابی شکافهای عملکرد سیستم بهداشتی مشهود است. تجزیه و تحلیل مراقبت برای سل، دیابت، HIV، هیپاتیت C، مالاریا و فشار خون بالا به عنوان یک شکاف اساسی در بین بیماریهای واگیر و غیر قابل انتقال کاملاً قابل توجه است و این سؤال را ایجاد می‌کند: چگونه ممکن است هر کشوری UHC را با تعداد زیادی از افراد که قادر به تشخیص نیستند، تحویل دهد؟

بدون تردید داروها برای مدیریت و پیشگیری از بیماری بسیار مهم هستند. اما آیا می‌توانیم بدون دسترسی به تشخیص‌های ضروری، همچنان بر دسترسی به داروهای اساسی تأکید کنیم؟ همه سیستم‌های بهداشتی کارآمد و پاسخگو نیاز به تشخیص و دارو دارند. هنگامی که کشورها بسته‌های مزایای UHC خود را توسعه می‌دهند، آنها باید صراحت و بودجه لازم را برای آزمایش‌های ضروری در نظر بگیرند.

بیشتر کشورها به طور معمول دسترسی به داروهای ضروری را اندازه‌گیری می‌کنند. اما ما به سادگی نمی‌توانیم از تشخیص و آزمایشگاهها غافل شویم. و ما نمی‌توانیم فقط در هنگام شیوع بیماری و شرایط اضطراری در مورد تشخیص فکر کنیم. این نزدیک بینی، ناپایدار و صریحاً مضر برای برنامه UHC است.